

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: Ing. P. D.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2019, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2019, o **invalidním důchodu**,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 16. 5. 2019 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 24. 1. 2019, č. j. X, kterým přiznala žalobci od 1. 11. 2018 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 38 písm. a) z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje

předpisů.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že hodnocení zdravotního stavu žalobce tak, jak bylo toto provedeno lékařem ČSSZ, na kterémžto hodnocení je žalobou napadené rozhodnutí založeno, neodpovídá lékařským nálezům odborných lékařů ze dnů 29. 3. 2019 (gastroenterologická ambulance), 29. 4. 2019 (RFM-ambulance), 15. 4. 2019 (oftalmologická ambulance) a 9. 5. 2019 (rehabilitace). Vytýkáno je nepřihlédnutí k střevním, mimostřevním (kloubní a oční komplikace, těžké snížení celkové výkonnosti) a nutričním komplikacím. Konkrétně jde o následující komplikace:

- střevní – bolesti břicha, bolesti konečníku, neustálé nutkání na stolic, nadýmání, hlasité větry, stolice – průjmy více jak dvacetkrát za den, žaludeční nevolnosti.
- mimostřevní – dlouhodobé bolesti kloubů, krátká stěhovavá velmi bolestivá píchnutí v kloubech končetin se ztrátou kontroly ovládat započatý pohyb jak horních, tak dolních končetin, zhoršení zraku, vysoký krevní tlak, zadýchávání se při mírné zátěži, nevyspalost, podrážděnost, snížená imunita, celková fyzická slabost.
- nutriční – dietní režim, váhové úbytky, úbytek vitamínů a minerálů – třes rukou a křeče v chodidlech.

Pro tyto komplikace spatřuje žalobce správným zařazení svého stavu nikoliv pod kapitolu XI., odd. C, položku 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), jak učinila žalovaná, ale pod kapitolu XI., odd. C, položku 4c této přílohy, s mírou poklesu pracovní schopnosti odpovídající invaliditě třetího stupně.

3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla toliko, že navrhuje přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) s tím, že na základě dosud zjištěného skutkového stavu i nadále trvá na napadeném rozhodnutí.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 25. 3. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce je absolventem VŠB, pracoval na manažerských pozicích, dále jako IT specialista a bankovní úředník. Žalobce žádal u OSSZ Ostrava přiznání invalidního důchodu, kdy této žádosti bylo dne 24. 1. 2019 rozhodnutím žalované vyhověno, a žalobci byl přiznán k 1. 11. 2018 invalidní důchod prvního stupně odůvodněný poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Toto rozhodnutí bylo založeno na posudku ze dne 19. 11. 2018, dle kterého rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) byla shledána středně těžká forma ulcerózní kolitidy – levostranného typu, kterážto je uvedena v kapitole XI., odd. C, položce 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Proti těžké formě řečené nemoci hovořila absence kritérií tuto charakterizujících. Změna procentní míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nebyla provedena.
6. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracoval lékař České

správy sociálního zabezpečení pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 5. 3. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o formě a druhu žalobcova onemocnění potvrzen. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

7. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 24. 7. 2019, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 25. 3. 2019, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře s odborností interní lékařství, což je odbornost pod kterou spadá i řečené onemocnění žalobce, a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) řečeného zákona, kdy šlo o pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označila posudková komise ulcerósní kolitidu levostranného typu se stavem po akutní exacerbaci bez popsanych stenóz, abscesů a píštělí, se stabilní tělesnou hmotností, kdy dopad na pokles pracovních schopností hodnotila komise shodně s předchozími posudky 35 %.
8. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
9. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6)

procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

10. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností interní lékařství, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, se kterými se z povahy věci vypořádat mohla (k tomu dále) a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
11. Posudku dle názoru soudu nelze vyčítat, jak to činil při jednání žalobce, že tento nezohlednil další vývoj jeho zdravotního stavu, byť by měla posudková komise o tomto vývoji podklady (příslušné lékařské zprávy, jak jsou tyto vypočteny v bodě 2. tohoto odůvodnění). Úkolem řešeného posudku bylo určit procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy 25. 3. 2019 a tedy onen další vývoj hodnotit ani nemohl, neboť mu to nepříslušelo. Stejně tak není možné vytýkat rozpor současného stavu a stavu zachyceného posudkem ze dne 5. 3. 2019 napadanému rozhodnutí. Vadou napadeného rozhodnutí by bylo pouze, pokud by zdravotní stav ke dni napadeného rozhodnutí nekorespondoval s v rozhodnutí uvedeným jeho hodnocením. Za účelem zjištění, zda je tu přítomna tato vada pak soud dal vypracovat posudek posudkovou komisí MPSV a na základě tohoto posudku uzavírá, že tu taková vada není. Z tohoto důvodu na jednání vznesené výtky směrem k nerozpoznání anémie žalobce (laboratorní zpráva z 25. 7. 2019), nezohlednění bolestí kloubů (zpráva z rehabilitace z 9. 5. 2019), zhoršení zraku (zpráva z oftalmologie z 15. 4. 2019) a přítomnost stenóz (zpráva z gastroenterologie z 9. 7. 2019) se s obsahem soudem nyní řešené věci míjejí. K výtce žalobce stran věcně špatného posouzení stability jeho hmotnosti v posudku posudkové komise pak soud uvádí, že výkyvy hmotnosti nejsou samy o sobě uváděny coby projev nemoci dle kapitoly XI., odd. C, položky 4 u žádné z jejích závažnostních forem. Ke zmínce o nespolupráci pacienta a jeho četných stížnostech považuje soud za nutné uvést, že se zde jedná o exces z činnosti posudkové komise, neboť toto nikterak nesouvisí se zhodnocením procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, o které byla posudková komise zdejším soudem žádána, tento však nemá vliv na závěr o přesvědčivosti posudku po stránce odborné.
12. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
13. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
14. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který obstál ve světle žalobcových námitek, dospěl soud k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní

v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. V tomto směru se závěry posudkové komise zcela shodují jak se závěry posudkového lékaře OSSZ, tak se závěry posudkového lékaře žalované, a žalobce nepředložil žádný důkaz, který by tyto konzistentní závěry zpochybnil. Posudkoví lékaři se shodli na tom, že žalobcův stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole XI. (postižení trávicí soustavy), oddílu C (postižení tenkého střeva a kolorekta) položce 4b (idiopatické střevní záněty, Crohnova nemoc, idiopatická proktokolitida v jejich středně těžkých formách s častými průjmy, značnými odchylkami v laboratorních nálezech, výraznými změnami endoskopickými, rentgenovými a radionuklidovými a se značným snížením celkové výkonnosti), se kterým je spojena míra poklesu pracovní schopnosti 30 - 40 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce byla stanovena na 35 %, čímž byla splněna podmínka pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Jelikož se skutečnosti žalobcem namítané časově míjejí s rozhodnutím, jehož přezkum je předmětem tohoto řízení, jak je uvedeno výše, nemohla k nim posudková komise přihlížet, jsouc limitována samotnou povahou soudního přezkumu správního rozhodnutí, kdy ze stejného důvodu nejsou tyto s to ovlivnit ani rozhodnutí soudu, neboť i on je povinen zkoumat zákonnost daného rozhodnutí k datu jeho vydání.

15. Jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni napadeného rozhodnutí činil 35 %, žalobce byl invalidní v prvním stupni podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná tak napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 24. 1. 2019, kterým byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 23. září 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně